
Документ за разглеждане в заседание

A8-0045/2017

22.2.2017

ДОКЛАД

относно справянето с движенията на бежанци и мигранти: роля на
външната дейност на ЕС
(2015/2342(INI))

Комисия по външни работи
Комисия по развитие

Докладчици: Агустин Диас де Мера Гарсия Консуегра, Елена Валенсиано

(Съвместни заседания на комисии – член 55 от Правилника за дейността)

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ	31
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ.....	34
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ ...	44
ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ.....	45

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**относно справянето с движенията на бежанци и мигранти: роля на външната дейност на ЕС
(2015/2342(INI))**

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 3, 8 и 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и членове 80, 208 и 216 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Глобалната стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз, публикувана през юни 2016 г.,
- като взе предвид съобщенията на Комисията, озаглавени „Европейска програма за миграцията“ от 13 май 2015 г. (СОМ(2015)0240); „Действия за преодоляване на бежанската криза в Европа: ролята на външната дейност на ЕС“ от 9 септември 2015 г. (JOIN(2015)0040); „Принудителното разселване и развитието“ от 26 април 2016 г. (СОМ(2016)0234); „Създаване на нова рамка за партньорство с трети държави в рамките на европейската програма за миграцията“ от 7 юни 2016 г. (СОМ(2016)0385); и „Засилване на европейските инвестиции за създаване на заетост и растеж: към втора фаза на Европейския фонд за стратегически инвестиции и нов Европейски план за външни инвестиции“ от 14 септември 2016 г. (СОМ(2016)0581); съвместното съобщение на Европейската комисия до Европейския парламент, Европейския съвет и Съвета, озаглавено „Миграцията по маршрута през Централното Средиземноморие: управление на потоците, спасяване на човешки живот“ от 25 януари 2017 г. (JOIN(2017)0004), както и съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 18 ноември 2015 г., озаглавено „Преглед на европейската политика за съседство“ от 18 ноември 2015 г. (JOIN(2015)0050),
- като взе предвид заключенията на Съвета по общи въпроси относно глобалния подход към миграцията и мобилността (ГПММ) от 3 май 2012 г.,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет относно миграцията от 25 – 26 юни, 15 октомври и 17 – 18 декември 2015 г., както и тези от 17 – 18 март и 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи относно миграцията в рамките на сътрудничеството на ЕС за развитие от 12 декември 2014 г., относно миграцията от 12 октомври 2015 г., относно подхода на ЕС към принудителното разселване и развитието от 12 май 2016 г. и относно външните аспекти на миграцията от 23 май 2016 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи относно бъдещите приоритети за партньорство и пактовете с Йордания и Ливан от 17 октомври 2016 г.,

- като взе предвид декларацията на конференцията на високо равнище относно маршрута през Източното Средиземноморие и Западните Балкани от 8 октомври 2015 г.,
- като взе предвид политическата декларация и плана за действие, приети на срещата на високо равнище във Валета на 11 – 12 ноември 2015 г.,
- като взе предвид заключенията на срещата на високо равнище в Братислава от 16 септември 2016 г.,
- като взе предвид издадения от Европейската сметна палата Специален доклад № 9/2016, озаглавен „Разходи на ЕС във връзка с външното измерение на политиката в областта на миграцията в държавите от Южното Средиземноморие и източните съседни държави до 2014 г.“,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за статута на бежанците и Протокола към нея, както и основните международни конвенции за правата на човека, Европейската конвенция за правата на човека и Хартата на основните права на ЕС,
- като взе предвид Женевските конвенции и допълнителните протоколи към тях, които регламентират провеждането на въоръжени конфликти и се стремят да ограничат ефектите от тях,
- като взе предвид заключителния документ от срещата на високо равнище на ООН по въпросите на устойчивото развитие от 25 септември 2015 г., озаглавен „Да преобразим света: програмата за устойчиво развитие за периода до 2030 г.“,
- като взе предвид декларацията от Ню Йорк за бежанците и мигрантите от срещата на високо равнище на Общото събрание на ООН относно справянето с големи потоци от бежанци и мигранти от 19 септември 2016 г. и приложенията към нея, озаглавени „Всеобхватна рамка за реагиране на въпроса с бежанците“ и „Към глобален пакт за безопасна, организирана и законна миграция“,
- като взе предвид своите предходни резолюции, по-специално резолюциите си от 9 юли 2015 г. относно прегледа на европейската политика за съседство¹, от 8 март 2016 г. относно положението на жените бежанци и жените, търсещи убежище, в ЕС², от 12 април 2016 г. относно положението в Средиземно море и необходимостта от всеобхватен подход на ЕС към миграцията³, от 13 септември 2016 г. относно Доверителния фонд на ЕС за Африка: последиците за развитието и хуманитарната помощ⁴, и от 25 октомври 2016 г. относно правата на човека и миграцията в трети държави⁵,

---

¹ Приети текстове, P8_TA(2015)0272.

² Приети текстове, P8_TA(2016)0073.

³ Приети текстове, P8_TA(2016)0102.

⁴ Приети текстове, P8_TA(2016)0037.

⁵ Приети текстове, P8_TA(2016)0404.

- като взе предвид член 52 от своя правилник,
  - като взе предвид съвместните разисквания на комисията по външни работи и на комисията по развитие в съответствие с член 55 от Правилника за дейността,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и на комисията по развитие и становищата на комисията по бюджети и на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (А8-0045/2017),
- А. като има предвид, че миграцията е право на човека, залегнало в член 13 от Всеобщата декларация за правата на човека на ООН; като има предвид, че хората следва да имат правото да изживеят живота си в своите родни държави и в районите, където са родени и израснали и където са техните културни и социални корени;
- Б. като има предвид, че мобилността на хората е на безпрецедентно високо равнище, като поради различни причини са налице 244 милиона международни мигранти, които мигрират както доброволно, така и насилствено; като има предвид, че международната миграция протича основно в рамките на същия регион и между развиващите се държави; като има предвид, че според Международната организация по миграция (МОМ) жените мигранти съставляват по-голямата част от международните мигранти в Европа (52,4%) и Северна Америка (51,2%); като има предвид, че миграционните потоци в посока Юг – Юг продължават да растат в сравнение с движенията в посока Юг – Север: през 2015 г. 90,2 милиона международни мигранти, родени в развиващи се държави, са пребивавали в други държави от южното полукълбо, като в същото време 85,3 милиона, родени на юг, са пребивавали в държави от северното полукълбо;
- В. като има предвид, че броят на непридружените малолетни и непълнолетни лица, прекосяващи Средиземно море, се увеличава непрекъснато и че въпреки нарастващия брой спасителни операции броят на загиналите в Средиземно море продължава да расте (според МОМ 5079 за 2016 г. срещу 3 770 за 2015 г.);
- Г. като има предвид, че според Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) през 2015 г. рекордно голям брой хора – 65,3 милиона души, от които 40,8 милиона вътрешно разселени лица и 21,3 милиона бежанци – остават принудително разселени поради конфликти, насилие, нарушения на правата на човека, нарушения на международното хуманитарно право и дестабилизация; като има предвид, че това се случва в допълнение към разселените хора поради природни бедствия, неравенства, бедност, лоши социално-икономически перспективи, изменение на климата, липсата на сериозни и ефективни политики за дългосрочно развитие и липсата на политическа воля за надеждно справяне със структурните проблеми, които са в основата на тези миграционни потоци; като има предвид, че според Службата на върховния комисар на ООН за бежанците най-малко 10 милиона души са без гражданство;
- Д. като има предвид, че наличните към момента данни показват ръст на броя на бежанците с повече от 50% през последните пет години; като има предвид, че този внушителен брой се дължи на редица фактори, включително на факта, че равнището на доброволно репатриране на бежанци е най-ниско от 1980 г. насам,

че броят на бежанците, на които се дава възможност за интегриране на местно равнище, остава ограничен, както и че броят на презаселването остава постоянен – около 100 000 годишно;

- Е. като има предвид, че 6,7 милиона бежанци живеят в ситуация на дългосрочно разселване, чиято продължителност се оценява средно на около 26 години, при пълна липса на перспективи; като има предвид, че съществуват неприемливо малко трайни решения на проблемите с разселването, което налага принудителното разселване да се възприема не само като хуманитарно, а и като политическо предизвикателство и предизвикателство пред развитието;
- Ж. като има предвид, че това глобално предизвикателство изисква прилагането на цялостен и многостранен подход, основан на международно сътрудничество и полезни взаимодействия, както и координирани и конкретни решения, които следва да са не само реакционни, но и да предвиждат вероятни бъдещи кризи; като има предвид, че 86% от бежанците по света живеят в обеднели региони, като 26% от общия им брой се намират в най-слабо развитите държави и така тези държави страдат от пренатоварване на капацитета и допълнително дестабилизиране на собственото си социално и икономическо сближаване и развитие; като има предвид, че тези държави много рядко разполагат с инструменти за защита на правата на мигрантите и дори с никакви инструменти в областта на убежището; като има предвид, че милионите хора, които са пристигнали в ЕС през 2015 г., представляват 0,2% от населението на ЕС, за разлика от много по-високите проценти (до 20%) в съседните държави или в Европа през 90-те години на миналия век;
- З. като има предвид, че от правна гледна точка бежанците, вътрешно разселените лица и мигрантите са отделни категории, но на практика често се наблюдават мащабни смесени движения на хора – поради преплитане на различни причини на трансгранично равнище от политическо, икономическо, социално, хуманитарно естество и такива в областта на развитието и свързани с правата на човека; като има предвид, че човешкото достойнство на всички хора, които участват в тези движения, трябва да бъде в центъра на всички европейски политики по такива въпроси; като има предвид, че освен това бежанците и лицата, търсещи убежище, трябва винаги да се третират в съответствие с техния статут и при никакви обстоятелства не следва да им се отказва да се възползват от правата, произтичащи от съответните международни конвенции и от Хартата на основните права на Европейския съюз; като има предвид, че правното разграничение между бежанци и мигранти не следва да се приема като знак, че миграцията по икономически причини или с цел търсене на по-добър живот е по-малко легитимна, отколкото бягството от преследване; като има предвид, че в повечето случаи в ситуации на конфликти, нестабилност или безредици както политическите, така и икономическите права, наред с други основни права на човека, са застрашени и продължават да бъдат подлагани на изпитание в резултат на принудителното разселване;
- И. като има предвид, че продължаващата продоволствена криза в Сахел подкопава устойчивостта на населението, отслабена заради възникващите бързо една след друга кризи, липсата на основни услуги и конфликтите в региона; като има

- предвид, че това положение ще стане причина за допълнителна миграция;
- Й. като има предвид, че на всеки етап от своето пътуване мигрантите са изложени на всякакви физически и психологически опасности, включително насилие, експлоатация, трафик и сексуално и основано на пола насилие; като има предвид, че това важи по-специално за уязвимите лица като жените (например жени – глава на семейство или бременни жени), децата – независимо дали са непридружени, отделени или придружавани от семействата си, ЛГБТИ лицата, лицата с увреждания, лицата, нуждаещи се от спешна медицинска помощ и възрастните хора; като има предвид, че на тези уязвими групи следва спешно да бъдат предоставени хуманитарна закрила и достъп до механизми за защита и насочване, както и до статут на пребиваване и основни услуги, включително здравеопазване, като част от тяхното презаселване или докато техните молби за убежище бъдат разгледани в съответствие с приложимото право;
- К. като има предвид, че ако се управлява по безопасен, организиран, законен, отговорен и превантивен начин, нарастването на мобилността на хората може да смекчи вредите за мигрантите и бежанците, да предостави значителни ползи и за приемащите държави, и за самите мигранти, което се признава в Програмата до 2030 г., както и да бъде значителен фактор за растеж в приемащите държави, включително ЕС; като има предвид, че тези ползи често биват подценявани в голяма степен; като има предвид, че в отговор на проблема с все по-застаряващото население в Европа ЕС трябва да предложи работещи решения, включително използването на чуждестранни работници, за да се гарантира баланс между извършващите платен труд и неработещите граждани и да се удовлетворят специфичните потребности на пазара на труда;
- Л. като има предвид, че реакцията на ЕС мобилизира различни вътрешни и външни инструменти, но изглежда е фокусирана изцяло върху краткосрочните действия и върху намаляването или спирането на движенията; като има предвид, че този краткосрочен подход не предлага решение нито на причините за принудителното разселване и миграцията, нито на хуманитарните потребности на мигрантите; като има предвид, че са необходими допълнителни подобрения в реакцията на ЕС относно управлението на кризи и инструментите за предотвратяване на конфликти, тъй като придружените с насилие конфликти представляват основната първопричина за принудителното разселване;
- М. като има предвид, че Европейската сметна палата изрази сериозни съмнения относно ефективността на разходите на ЕС за външна миграция, включително за проектите, свързани с правата на човека, засягащи мигрантите; като има предвид, че освен това Сметната палата установи, че защитата на сигурността и границите съставлява основната част от европейските разходи за миграция;
- Н. като има предвид, че хуманитарната помощ, основана на потребностите и спазването на принципите на хуманност, неутралност, безпристрастност и независимост, както и на зачитането на международното хуманитарно право и на правата на човека, предвидени в Женевските конвенции и допълнителните протоколи към тях, трябва да бъде в основата на всички външни действия на ЕС; като има предвид, че независимостта на помощта, т.е. помощ, която е свободна от

всякакви политически, икономически съображения или от съображения за сигурност, или от всякакъв вид дискриминация, трябва да преобладава;

- О. като има предвид, че успешното изпълнение на политиката по миграция, основана на правата на човека, изисква преодоляване на отрицателната представа за миграцията и развиване на положителни нагласи за възприемане на миграционните движения като възможност за приемащите държави, с цел противодействие на екстремизма и популизма;
- П. като има предвид, че ЕС е отговорен да подкрепя своите партньори по изпълнението да предоставят бързо, ефективно и висококачествено подпомагане и закрила и че следва да се отчита пред засегнатото население; като има предвид, че в това отношение партньорите на ЕС имат нужда от съвременно и предвидимо финансиране, и че решенията за разпределяне на средства за променящи се или нови приоритети следва да им оставят достатъчно време за мерки за планиране и смекчаване;
- Р. като има предвид, че децентрализираното сътрудничество може да помогне за по-добро разбиране на потребностите и културите на вътрешно разселените лица, мигрантите и бежанците и за повишаване на осведомеността сред местното население за предизвикателствата, с които мигрантите се сблъскват в своите държави на произход; като има предвид, че местните и регионалните европейски правителства могат да играят ключова роля, за да се помогне за справянето с първопричините чрез изграждане на капацитет;
- С. като има предвид, че член 21 от Договора за Европейския съюз изрично гласи, че „дейността на Съюза на международната сцена се ръководи от основополагащите принципи за неговото създаване, развитие и разширяване, които той цели да насърчава в останалата част от света: демокрацията, правовата държава, универсалността и неделимостта на правата на човека и на основните свободи, зачитането на човешкото достойнство, принципите на равенство и солидарност и зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации и на международното право“; като има предвид, че в съответствие с член 208 от Договора от Лисабон помощта за развитие е насочена към намаляване и, като крайна цел, изкореняване на бедността в трети държави;

Всеобхватни и основани на принципи действия на ЕС в отговор на предизвикателствата на мобилността

- 1. подчертава, че в днешния свят сме свидетели на безпрецедентно ниво на мобилност на хората и че международната общност спешно трябва да предприеме действия за укрепване на общата реакция с цел преодоляване на предизвикателствата и възползване от възможностите в лицето на това явление; подчертава, че тази реакция трябва да се основава на принципа на солидарност и следва да бъде съсредоточена не само върху подход, основан на сигурността, но и да се ръководи от гарантиране на пълна закрила на правата и достойнството на всички хора, принудени от обстоятелствата да напуснат домовете си в търсене на по-добър живот; подчертава, че всяка реакция следва да обръща специално внимание на най-уязвимите лица и да включва предоставяне на помощ в техните родни държави; подчертава, че макар и тяхното третиране да се урежда с отделна

правна уредба, бежанците и мигрантите имат едни и същи всеобщи права на човека и основни свободи, които трябва да бъдат гарантирани независимо от правния им статут; припомня, че ЕС трябва да се придържа към своите ценности и принципи в рамките на всички общи политики и да ги насърчава в своите външни отношения, включително онези ценности и принципи, предвидени в член 21 от Договора за Европейския съюз; подчертава необходимостта от последователност във външните политики на ЕС и другите политики, които имат външно измерение;

2. подчертава, че това високо ниво на мобилност на хората се дължи на многобройни и сложни причини, които изискват основани на факти решения, насочени към разграничаване на отделните им елементи и разработване на целенасочени политически реакции; подчертава необходимостта ЕС и неговите държави членки да вземат предвид текущата действителност и да разработят нов подход към движението на хората, който да се основава на реални данни и на интересите на ЕС, като насърчават устойчивостта на хората и увеличават техния достъп до основни услуги, по-специално образование, и интеграцията и участието им в местната среда чрез осигуряване на възможности за заетост и самостоятелна заетост;
3. подчертава, че международната миграция може да допринесе за социално-икономическото развитие, както е било в миналото, и че нагласата в това отношение трябва да бъде положителна и да насърчава действителното и обективното разбиране на въпроса и свързаните общи ползи, с цел противодействие на ксенофобските, популистките и националистическите изказвания; поради това приветства кампанията „Заедно“, стартирана от ООН с цел намаляване на отрицателното възприятие и отношение към бежанците и мигрантите, както и призовава институциите на ЕС да сътрудничат напълно с ООН в подкрепа на тази кампания; подчертава необходимостта от приемане на глобални, европейски, национални и местни политики, съсредоточени върху средносрочния и дългосрочния план, а не ръководени единствено от непосредствен политически натиск или национални електорални съображения; подчертава, че тези политики трябва да бъдат съгласувани, целесъобразни, приобщаващи и гъвкави, с цел регулиране на миграцията като обичайно човешко явление и предоставяне на отговор на основателните опасения относно управлението на границите, социалната закрила за уязвимите групи и социалното приобщаване на бежанците и мигрантите;
4. подчертава, че системата за предоставяне на хуманитарна помощ е изключително претоварена и че нейните финансови ресурси никога няма да бъдат достатъчни, за да се реагира на кризи, свързани с принудително разселване, по-специално като се има предвид продължителният характер на повечето от тях; поради това отбелязва новата политическа рамка, очертана в съобщението на Комисията, озаглавено „Принудителното разселване и развитието“ от април 2016 г. като стъпка в правилната посока и призовава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и Комисията за включване на нейното съдържание като част от новата рамка за партньорство с трети държави; отбелязва значението на всеобхватния и по-устойчив подход към миграцията, включително насърчаването на по-тесни връзки между предоставянето на хуманитарна помощ и развитието и

необходимостта да се работи с различни партньори – регионални участници, правителства, местни органи, диаспората, гражданско общество, включително организации на бежанци и мигранти, местни религиозни организации и заинтересовани НПО и частния сектор – с цел разработване на цели и основи на факти стратегии за справяне с това предизвикателство, като същевременно се признава, че хуманитарната помощ не е инструмент за управление на кризи, както се подчертава в Европейския консенсус относно хуманитарната помощ;

5. подчертава, че сътрудничеството на ЕС за развитие следва да продължи да разглежда и ефективно да води борба с първопричините за принудителното разселване и миграцията, а именно въоръжените конфликти, преследването на каквито и да било основания, насилието, основано на пола, лошото управление, бедността, липсата на икономически възможности и изменението на климата, чрез борба срещу нестабилността на държавите, насърчаване на мира и сигурността, разрешаване на конфликти и процеси на помирение след конфликти, справедливост и равенство и чрез укрепване на институциите, административния капацитет, демокрацията, доброто управление, върховенството на закона и зачитането на правата на човека и основните свободи, в съответствие с 16-ата цел за устойчиво развитие от новата Програма до 2030 г. и принципите, изложени в Устава на Организацията на обединените нации и на международното право;
6. подчертава необходимостта да се съсредоточи вниманието към социално-икономическите аспекти на явлението миграция, да се извършат необходимите анализи по държава относно първопричините за принудителното разселване и миграцията и да се насърчат държавите на произход да приемат и изпълняват мерки и политики, които да доведат до създаването на достойни работни места и реални икономически възможности, така че миграцията да бъде избор, а не необходимост; призовава ЕС да продължава политиките, които целят намаляване и в крайна сметка изкореняване на бедността, борба срещу неравенството и продоволствената несигурност, насърчаване на икономическото развитие, борба с корупцията и укрепване на основните обществени услуги; отбелязва, че успешната политика следва да признае необходимостта от създаване на икономическа устойчивост както в приемащите държави, така и в държавите на произход; подчертава необходимостта от подобряване на съгласуваността на политиките в интерес на развитието;
7. подчертава, че работните места и икономическите възможности са от решаващо значение за смекчаване на въздействието на причинената вследствие на разселването уязвимост; призовава ЕС да помогне на мигрантите и бежанците да се преместят на места, които предлагат такива възможности, да помогне за създаването на възможности на местата, където те са прогонени (включително чрез премахване на бариерите и пречките, които възпрепятстват достъпа до пазара на труда), и да им помогне да развият нови умения, които са по-подходящи за потребностите на местния пазар на труда;
8. приветства ангажимента на ЕС за предоставяне на хуманитарна помощ – в качеството му на най-големия световен донор – с цел подобряване на условията на живот на бежанците; призовава ЕС и неговите държави членки да изпълнят вече поетите обещания и да увеличат финансовите си ангажименти в съответствие

с нарастването на потребностите от хуманитарна помощ; отбелязва, че хуманитарната реакция винаги ще бъде първият елемент на всички реакции на свързани с разселването кризи; подчертава, че международното право и хуманитарните принципи на хуманност, неутралност, безпристрастност и независимост трябва да останат водещата рамка за хуманитарната реакция на ЕС на кризите с бежанците и принудителното разселване;

9. признава, че правата и достойнството на милиони човешки същества ще пострадат допълнително, ако те бъдат оставени да живеят без надежда в бежански лагери или в периферията на градовете, без достъп до възможности за удовлетворяване на основните си потребности, за поминък и за доходи;
10. подчертава колко е важно да се признае свързаното с пола измерение на миграцията, което обхваща не само уязвимостта на жените по отношение на всички видове злоупотреби, но и многобройните причини за миграцията, ролята, която играят в ответните действия на извънредни ситуации, техния социално-икономически принос и активното им участие в разрешаването и предотвратяването на конфликти, както и в процесите след конфликти и повторното изграждане на демократично общество; отбелязва, че съсредоточаването върху овластяването на жените и тяхната по-голяма роля като лица, които вземат решения, е от основно значение, за да се разрешат по-дълбоките причини за принудителното разселване и да се гарантира спазването на правата на жените и тяхната самостоятелност на всеки етап от процеса на миграция; отново заявява, че в политиките на ЕС относно движенията на бежанците и мигрантите е необходимо да бъдат взети предвид съображенията, свързани с половата принадлежност и възрастта;
11. призовава за засилено сътрудничество с ООН и други участници, включително за увеличаване на финансовите вноски за ВКБООН и Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA); в този контекст подчертава необходимостта от подобряване на условията на живот в бежанските лагери, по-специално що се отнася до здравето и образованието, както и от постепенно прекратяване на зависимостта от хуманитарна помощ в съществуващите продължителни кризи чрез укрепване на устойчивостта и предоставяне на възможност на разселените лица да живеят достойно и да дават своя принос в приемащите ги държави до евентуалното им доброволно връщане или презаселване;
12. подчертава важните стъпки, предприети от ЕС, за справяне с външните измерения на миграционната криза, по-специално в борбата срещу организираната престъпност, отговорна за контрабандата на мигранти и трафика на хора, както и засиленото сътрудничество с държавите на произход и транзитно преминаване;
13. подчертава необходимостта от създаване на рамка и предприемане на съответните мерки в държавите на произход, насочени към достойно приемане на върнати уязвими и маргинализирани мигранти и към предоставяне на възможност за тяхното успешно интегриране в социално и в културно отношение;
14. подчертава, че уязвимите групи, включително жените, малолетните и непълнолетните лица (придружени от техните семейства и непридружени), лицата

с увреждания, възрастните и ЛГБТИ лицата, в голяма степен са изложени на насилие на всички етапи от процеса на миграция; припомня, че освен това жените и момичетата са изложени на голям риск от сексуално и основано на пола насилие и дискриминация, дори и след като се достигнали места, считани за сигурни; призовава за това тези групи да получат специална помощ и повече хуманитарна закрила като част от процеса на тяхното презаселване и интеграция, както и за приоритетно третиране в рамките на чувствителни към пола процедури за приемане при по-стриктно спазване на минималните стандарти и по-ефективни разпоредби относно събирането на семействата; призовава да бъдат взети специфични предпазни мерки за уязвимите лица срещу насилие и дискриминация по време на процеса по предоставяне на убежище, както и на тези лица да бъде предоставен достъп до статут на пребиваване и основни услуги, включително здравно обслужване и образование, в съответствие с приложимото законодателство; призовава Европейския съюз да разработи програми за обучение в рамките на сътрудничеството си с трети държави във връзка с конкретните потребности на уязвимите бежанци и мигранти;

15. подчертава, че децата съставляват съществена част от мигрантите и бежанците и че трябва да бъдат разработени и въведени специфични процедури, за да се гарантира тяхната закрила в съответствие с Конвенцията на ООН за правата на детето; призовава приемащите държави да гарантират, че децата бежанци получават пълен достъп до образование, както и да насърчават, доколкото е възможно, тяхното интегриране и включване в националните образователни системи; призовава също така общностите, работещи в областта на хуманитарната помощ и помощта за развитие, да обърнат повече внимание на образованието и обучението на учителите както от разселени, така и от приемащи общности; призовава международните донори да дадат приоритет на образованието при реагирането на бежански кризи чрез програми, насочени към включването и психологическа подкрепа на децата мигранти, както и насърчаването на изучаването на езика на приемащите държави, с цел да се осигури по-високото ниво на интеграция на децата бежанци; приветства финансовата подкрепа за предоставяне на повече образование и обучение за сирийските деца, както и скорошното повишение на разходите за образование в рамките на бюджета на ЕС за хуманитарна помощ от 4 до 6%, което превръща ЕС в лидер в подкрепата на образователни проекти при извънредни ситуации по света; призовава за повече ефективност в прилагането на тези нови финансови ресурси;
16. признава липсата на гражданство за съществено предизвикателство в областта на правата на човека; изисква от Комисията и от ЕСВД да водят борба срещу липсата на гражданство в рамките на всички външни действия на ЕС, по-специално като се предприемат мерки срещу дискриминацията в националното законодателство въз основа на пол, религиозен или малцинствен статут, като се насърчава правото на децата на гражданство и като се подкрепя кампанията на Службата на върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН), целяща премахване на липсата на гражданство до 2024 г.; осъжда случаите на налагане на ограничения и забрани за излизането от или връщането на територията на някои държави, както и последиците от липсата на гражданство във връзка с достъпа до права; призовава правителствата и националните парламенти да премахнат наказателните правни рамки, които характеризират миграцията като

правонарушение;

17. подчертава, че в съответствие с принципите на ЕС една обща цел на външните политики на ЕС в областта на миграцията следва да бъде създаването на многостранен режим на управление на международната миграция, като първа стъпка в това отношение е неотдавнашната среща на ООН на високо равнище;

По-добро управление на международната миграция: глобална отговорност

18. изразява силна загриженост относно скорошното решение на администрацията на САЩ временно да забрани на граждани на седем държави с преобладаващо мюсюлманско население да влизат на територията на САЩ и временно да преустанови своята система за приемане на бежанци; счита, че такъв вид дискриминационни решения насърчават ксенофобски изказвания и такива против имиграцията и не могат да бъдат в съответствие с основните инструменти на международното право като Женевската конвенция, както и че могат сериозно да подкопаят текущите глобални усилия за справедливо международно споделяне на отговорностите по отношение на бежанците; призовава ЕС и неговите държави членки да заемат силна обща позиция в защитата на международната система за закрила и правната сигурност на всички засегнати групи на населението, по-специално на гражданите на ЕС;
19. приветства срещата на високо равнище на Общото събрание на ООН относно справянето с големи потоци от бежанци и мигранти от 19 септември 2016 г. и организирането от страна на САЩ на срещата на високо равнище на лидерите, тъй като миграционните потоци са глобална отговорност, която изисква ефективна глобална реакция и засилено сътрудничество между всички заинтересовани лица за постигане на устойчиво решение при пълно зачитане на правата на човека; приветства резултатите от тези срещи на високо равнище като израз на реален политически ангажимент с безпрецедентна сила и се надява, че това спешно ще проправи пътя към същинска глобална реакция и към международното споделяне на отговорностите по отношение на бежанците и големите миграционни движения в цял свят; изразява обаче дълбоко съжаление от липсата на конкретни обещания или правно обвързващи ангажименти по отношение на предоставянето на помощ или предприемането на реформа, които са необходими, за да се запълни съществуващата празнина между думите и реалността; призовава всички участващи страни да осигурят непрекъсната, спешна и ефективна политическа ангажираност и сътрудничество, обмен на знания и опит с партньорските държави, организациите на гражданското общество и местните органи, както и финансиране и конкретни действия на солидарност в подкрепа на приемащите държави; подчертава необходимостта от по-добра координация между ЕС и неговите международни партньори на равнище ООН за справяне с предизвикателствата на миграцията; призовава ЕС и неговите държави членки да поемат ръководна роля в международните усилия, особено по отношение на това да се гарантира, че споразуменията – включително бъдещите пактове на ООН относно бежанците и относно безопасната, организирана и законна миграция – бързо се прилагат на практика, като при необходимост се създават механизми за последващи действия;

20. подчертава, че глобалното сътрудничество относно миграцията и мобилността следва да бъде изградено въз основа на рамките за регионално и подрегионално сътрудничество; призовава ЕС да засили плановете за сътрудничество с регионалните организации като Африканския съюз, Лигата на арабските държави и Съвета за сътрудничество в Персийския залив, включително за насърчаване на управлението на вътрешнорегионалната мобилност, както и подчертава необходимостта от насърчаване на тези регионални организации към пълно участие в това сътрудничество; отбелязва, че икономическата интеграция на подрегионалните единици, по-специално в Африка, предлага допълнителен начин за популяризиране на подход на съвместно управление и за насърчаване на инициативи в посока Юг – Юг в областта на управлението на миграцията и мобилността; настоятелно призовава ЕС да потърси по-силна и по-надеждна роля за Африканския съюз в предотвратяването на политическата криза в Африка;
21. подчертава, че ЕС може да извлече полза от по-тясно сътрудничество и полезно взаимодействие с многостранните банки за развитие и специализираните органи на ООН, по-специално със Службата на Върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) и вече свързаната с ООН Международна организация по миграция (МОМ); отбелязва последните идеи, предложени от Световната банка за положението на принудително разселените лица, и приветства признаването на необходимостта от разработване на политики за смекчаване и на политики за предоставяне на убежище, които да помогнат на принудително разселените лица да се интегрират и същевременно да задължават местните общности да изпълнят своите цели за развитие;
22. подчертава, че презаселването на принудително разселени лица е неотложна отговорност на международната общност, в която ВКБООН изпълнява важна роля; призовава държавите членки напълно да спазват собствените си обещания; счита, че е от съществено значение да се предприеме спешно координирана и устойчива реакция, с която да се гарантират справедливи и достъпни процедури за лицата, нуждаещи се от международна закрила, с цел да им бъде предоставено убежище в Европейския съюз и в други приемащи държави, вместо отговорността да бъде оставяна най-вече на държавите, разположени на първа линия, или държавите в съседство със зони на конфликт; подчертава факта, че финансовата подкрепа се оказва недостатъчна за обхвата и мащаба на разселването, към което се прибавя липсата на подходящи и ефективни решения за справяне с първопричините за това принудително разселване;
23. подчертава задълженията съгласно международното право по отношение на бежанците и призовава всички държави, които все още не са ратифицирали и не прилагат Конвенцията за бежанците и протокола към нея, да направят това; призовава всички държави да разширят закрилата на вътрешно разселените лица, както е случаят с механизми като Конвенцията на Африканския съюз за закрила и помощ на вътрешно разселените лица в Африка (Конвенцията от Кампала), както и да разширят определението за бежанците, така че да се включат принудително разселените лица поради крайна бедност, изменение на климата или природни бедствия;
24. подчертава, че понятията за сигурни държави и за сигурни държави на произход

не трябва да възпрепятстват индивидуалното разглеждане на молбите за предоставяне на убежище; призовава за събиране на специализирана, подробна и редовно актуализирана информация за правата на бежанците, особено що се отнася до жените, децата, хората с увреждания и ЛГБТИ лицата, в държавите на произход на търсещите убежище, включително тези държави, които са считани за безопасни;

25. подчертава, че трябва да се направи всичко възможно, за да се гарантира на бежанците хуманна среда за живот в държавите членки и в бежанските лагери, особено що се отнася до здравеопазването, възможността за получаване образование и възможността за работа;
26. подчертава необходимостта от насърчаване на възможностите за образование; призовава за хармонизиране на политиките за признаване на квалификациите, както и на обхвата на закрилата на правата на работниците мигранти и социалната сигурност в съответствие с основните конвенции на МОТ; призовава за подписване и ратифициране на Международната конвенция за защита на правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства;
27. счита, че временната или субсидиарната закрила, основаваща се на предположението, че бежанците ще се завърнат по домовете си възможно най-скоро, създава липса на перспективи и възможности за интеграция; припомня значението на положителната роля, която бежанците могат да имат за възстановяването на своите общества след завръщане в своите държави или от чужбина;
28. осъжда изключително високия брой смъртни случаи с мигранти в Средиземно море и изразява своята загриженост във връзка с нарастващия брой нарушения на правата на човека, извършвани срещу мигрантите и търсещите убежище по пътя им към Европа;
29. изразява голяма загриженост във връзка с многобройните случаи на изчезване на непридружени малолетни и непълнолетни лица; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да създадат база данни за непридружените малолетни и непълнолетни лица, пристигнали на територията на държавите членки;
30. подчертава необходимостта да се намерят трайни дипломатически и политически решения на конфликтите, придружени с насилие, и да се инвестира в механизми за ефективно ранно предупреждение и предотвратяване на конфликти, за да бъдат тези конфликти намалени в бъдеще; призовава ЕС да инициира съгласувани дипломатически усилия с международни партньори и основни регионални власти и организации, с цел да играе по-силна и по-активна и ефективна роля в областта на предотвратяването, посредничеството, разрешаването и помирението при конфликти, както и да гарантира правото на хората да останат в своите държави и региони на произход; подчертава, че това следва да бъде основата на дейностите на ЕСВД, като на тази служба следва да бъдат предоставяни необходимите ресурси и правомощия да осъществят това, включително що се отнася до бюджета и персонала; посочва основната роля в това отношение на делегациите на ЕС и на специалните представители; подчертава, че реакцията спрямо принудителното

разселване и миграцията следва да се основава на потребностите и правата и да отчита уязвимостта на населението, както и следва да не се ограничава до хуманитарната помощ, а да включва също така участниците в процеса на развитие и гражданското общество;

31. призовава ЕС и държавите членки да поемат сериозно своите отговорности спрямо предизвикателството на изменението на климата, бързо да изпълнят Парижкото споразумение и да поемат водеща роля в признаването на въздействието от изменението на климата върху масовото разселване, тъй като е вероятно мащабът и честотата на разселването да се повишат; призовава по-конкретно ЕС да предостави достатъчно средства на разположение на държавите, засегнати от изменението на климата, за да им помогне да се приспособят към последствията от него и да смекчат въздействието му; подчертава, че това не трябва да се случва за сметка на традиционното сътрудничество за развитие, което има за цел намаляването на бедността; счита, че на лицата, които са разселени поради последиците от изменението на климата, следва да бъде предоставен специален статут за международна закрила, който да взема предвид специфичното положение на тези хора;
32. изразява задоволство относно работата на местните и международните НПО и организациите на гражданското общество, въпреки всички трудности и опасности, пред които са изправени, за предоставянето на спешна, а в много случаи и на животоспасяваща помощ на най-уязвимите лица в държавите на произход, транзитно преминаване или приемане на бежанците и мигрантите; посочва, че тази работа в много случаи е запълнила празнината, оставена от държавите и международната общност като цяло;
33. счита за изключително важно да се преодолее настоящата нагласа относно бежанците, които се обрисуват единствено като тежест, и подчертава положителния принос, който те могат да имат за приемащите ги общности, ако им бъде дадена възможност; препоръчва включването на бежанците в определянето и изготвянето на политическите отговори, които пряко ги засягат, като се създадат или укрепят необходимите програми; призовава европейските институции и агенции да създадат стажантски програми в рамките на администрациите си, насочени специално към младите дипломирани бежанци, които пребивават законно в Европейския съюз, като това послужи за пример и покаже предимствата на инвестирането в младото поколение;

Външна дейност на ЕС и партньорства с трети държави

34. подчертава, че външната дейност на ЕС следва да бъде ориентирана към мира и бъдещето и проактивна, вместо да реагира основно чрез промяна на целите в отговор на нови кризи; подкрепя тясното сътрудничество между ЕС и трети държави в областта на сигурността, образованието и обмена на информация, с цел подобряване на управлението на миграцията и избягване на нови кризи; припомня, че явлението миграция се дължи на сложен набор причини, например нарастващо население, бедност, липса на възможности и недостатъчно създаване на работни места, политическа нестабилност, нарушения на правата на човека, политически репресии, преследване, военни конфликти и други форми на

насилие, както и изменение на климата; припомня, че разрешаването на тези проблеми може на първо място да ограничи факторите за принудителното разселване и миграцията; подчертава съществената необходимост от укрепване на съгласуваността на политиките на две равнища: между вътрешните и външните политики на ЕС и в рамките на самата външна дейност – между политиката за разширяване, европейската политика за съседство и двустранните отношения със стратегическите партньори на ЕС, както и политиките за развитие и търговия; счита, че политиката в областта на търговията с развиващите се държави следва да е взаимно изгодна, като същевременно надлежно да се вземат предвид икономическите различия между тези държави и ЕС; подчертава значението на Групата на комисарите по външна дейност за координирането на действията на ЕС във връзка с миграцията на най-високо политическо равнище и за даването на тласък на амбициозна обща миграционна политика на ЕС;

35. подчертава необходимостта от въвеждане на всеобхватен подход за разрешаване на външни конфликти и кризи чрез прилагане на метода за набелязване на прякото, непрякото, икономическото, екологичното, социалното, финансовото и политическото въздействие на разселването върху трети държави с цел подобро адаптиране на политиките за развитие към техните потребности;
36. посочва, че прегледът на Европейската политика за съседство (ЕПС), представен на 18 ноември 2015 г., предвижда включването на трети държави, съседни на партньорски държави на ЕС по линия на политиката за съседство, в разширена рамка за сътрудничество; следователно насърчава създаването на тематични рамки с оглед на изготвянето на предложения за сътрудничество между Съюза, страните – партньори по линия на южното съседство, и ключовите регионални участници, по-специално в Африка, по регионални въпроси, като сигурността, енергетиката, както и управлението на бежанците и на миграционните потоци;
37. отново заявява, че принципът „повече за повече“ е в основата на външната политика на ЕС, съгласно която той следва да развива още по-близки (финансови) партньорства с държавите, които отбелязват напредък в областта на демократичните реформи; подчертава, че поставянето на акцент върху подобряването на качеството на живот на хората в трети държави следва да е един от приоритетите на външната политика на ЕС;
38. призовава върховния представител/заместник-председател, в сътрудничество с държавите членки, да работи за изграждане на държавна, икономическа и обществена устойчивост, по-специално в рамките на съседните на ЕС държави и в по-широки съседни региони, включително чрез европейската политика за съседство и други инструменти на ЕС;
39. осъжда нарастващото инкриминиране на миграцията за сметка на човешките права на засегнатите лица, както и лошото отношение към бежанците и неоснователното им задържане в трети държави; призовава върховния представител/заместник-председател и ЕСВД да обърнат внимание на този въпрос, включително в процеса на диалога за правата на човека, както и в подкомисиите относно правосъдието, свободата и отбраната, и да развият капацитета за закрила в третите държави на преминаване;

40. призовава за създаването на същинска основана на правата на човека обща европейска политика в областта на миграцията въз основа на принципа на солидарност между държавите членки, залегнал в член 80 от ДФЕС, с обезпечаване на сигурността на външните граници на ЕС и подходящи законни канали за безопасна и организирана миграция, включително кръгова миграция, като устойчива дългосрочна политика за насърчаване на растежа и сближаването в рамките на ЕС, за да се установи ясна рамка за отношенията на ЕС с трети държави; призовава Комисията и Съвета да укрепят схемата за европейска синя карта с цел по-добро управление на икономическата миграция; предупреждава, че всяка политика, която би могла да противоречи на основните ценности на ЕС, залегнали в член 8 от ДЕС и в Хартата на основните права, би навредила на доверието в ЕС и на способността му да въздейства върху развитието в международен план; отбелязва, че външните политики на ЕС в областта на миграцията се нуждаят от споразумения с трети държави, които да се ръководят от дългосрочни цели, с оглед на създаване на дългосрочни партньорства; припомня, че всяко такова партньорство следва да се основава на диалог, общи интереси и взаимна ангажираност; приветства Плана за действие на ЕС срещу контрабандата на мигранти (2015 – 2020 г.), в който се предвижда по-тясно сътрудничество с трети държави, но подчертава, че прилагането на обща политика на ЕС в областта на законната миграция би било изключително важно за разрушаване на бизнес модела на контрабандистите и за решаване на въпроса с трафика на хора; призова Комисията напълно да приведе съществуващите достижения на правото на ЕС в съответствие с Протокола на ООН за незаконния трафик и да гарантира подходяща закрила за мигрантите, които са жертви на насилие или малтретиране;
41. призовава всяко споразумение с трети държави да гарантира зачитането на правата на мигрантите в съответствие с международното право и независимо от техния статут и да насърчава приемането на подходящо законодателство, включително в областта на убежището, което да предвижда по-специално, че незаконното влизане в дадена държава само по себе си не следва да бъде считано за основание за лишаване от свобода;
42. припомня значението на сътрудничеството с трети държави в борбата срещу контрабандата и трафика на хора, така че мрежите да бъдат прихващани на възможно най-високо равнище по веригата; във връзка с това подчертава необходимостта от засилване на съдебното и полицейското сътрудничество с тези държави с цел идентифициране и разбиване на мрежите; припомня освен това необходимостта от засилване на капацитета на тези държави, така че те да могат ефективно да преследват и наказват отговорните лица; поради това призовава за насърчаване на сътрудничеството между Съюза, държавите членки, Европол, Евроюст и заинтересованите трети държави; отново потвърждава, че предприетите срещу трафика на хора мерки не следва да влияят негативно върху правата на жертвите на трафика на хора, мигрантите, бежанците и лицата, нуждаещи се от международна закрила; изисква незабавно да се прекрати задържането на жертви на трафик на хора и деца;
43. припомня, че мрежите на контрабандисти и трафиканти на хора използват пълноценно всички предоставени от интернет възможности, за да извършват

престъпната си дейност, и че следователно е от съществено значение Съюзът да засили дейността си, по-специално в рамките на Европол и на звеното за сигнализиране на незаконно съдържание в интернет, както и сътрудничеството си с трети държави в това отношение;

44. припомня, че трафикантите могат да използват законните канали за миграция, за да прехвърлят жертвите си на европейска територия; счита, че критериите, които третите държави трябва да изпълнят преди всяко споразумение за либерализиране на визовия режим със Съюза, следва изрично да включват сътрудничеството на тези трети държави в областта на борбата с трафика на хора; призовава Комисията да отдели специално внимание на този проблем, както и на борбата с контрабандистите на хора при всеки диалог в рамките на преговорите за такива споразумения;
45. приветства подхода, при който ЕС следва да си постави ясни приоритети и измерими цели за всички общи политики, по-специално при работата му с трети държави; подчертава, че Парламентът следва да вземе участие в определянето на тези ясни цели; счита, че външната дейност на ЕС, основана на общ подход, ще е единственият начин за гарантиране на по-силна и ефективна политика; призовава за действителни единни и координирани действия между ЕС и държавите членки, тъй като едностранните инициативи, както по отношение на вътрешните, така и на външните работи, могат да застрашат жизнеспособността и успеха на общата ни политика и интереси;
46. призовава за по-добра защита на външните граници на ЕС с цел предотвратяване на незаконното влизане в ЕС, борба с трафика на хора и предотвратяване на човешките жертви в морето; приветства във връзка с това създаването на европейска гранична и брегова охрана, изградена на базата на Frontex, което ще помогне за по-ефективното управление на миграцията; независимо от това подчертава необходимостта от по-голяма финансова и техническа помощ за защита на границите за всички югоизточни държави – членки на ЕС, държави – кандидатки за членство в ЕС, и други партньорски държави в региона; изразява съжаление по-специално във връзка с липсата на парламентарен контрол върху външните дейности на Европейската агенция за гранична и брегова охрана и я призовава поради това систематично да докладва на Парламента относно своите работни договорености и съвместни операции с трети държави по въпроси, засягащи гражданското общество;
47. подчертава, че откриването на безопасни и законни канали за лица, търсещи убежище, и за потенциални мигранти би им позволило да използват официалните канали за влизане и излизане, като по този начин лишават от бизнес трафикантите на хора и свързаните с тях организирани престъпни мрежи; подчертава, че липсата на законни пътища за миграция често води до нарастване на незаконните начини за мобилност, което на свой ред води до по-голяма уязвимост и риск от злоупотреба по време на всички етапи на миграционното и бежанското движение; във връзка с това призовава за спешно, конкретно и осезаемо създаване на организирани, безопасни и законни начини за достъп до ЕС като цяло чрез, *inter alia*, по-ефективно събиране на семейството и програми за презаселване; също така отново призовава държавите членки да се възползват от всички

съществуващи възможности да предоставят хуманитарни визи, по-специално за уязвимите лица, и особено на непридружените малолетни или непълнолетни лица, в посолствата и консулските служби на Съюза в държавите на произход или в държавите на транзитно преминаване; призовава общата европейска система за убежище също така да позволява подаването и разглеждането на молбите за предоставяне на убежище да се извършват извън ЕС или на външните граници на ЕС; призовава за подкрепа от страна на ЕС при създаването на хуманитарни коридори при справянето с тежки бежански кризи и кризи, свързани с разселване, с цел предоставяне на хуманитарна помощ и гарантиране на удовлетворяването на най-основните нужди на тези бежанци и на зачитането на техните права на човека; отбелязва предложението на Комисията за създаване на рамка на Съюза за презаселване, но призовава за продължаване на работата на равнището на Съюза за изграждането и укрепването на законни канали, които да допълват презаселването;

48. отбелязва новата рамка за партньорство с трети държави, като я разглежда като сигнал за реални политически действия, особено като се има предвид неговата цел, с двустранния му подход, да включва краткосрочни цели, като например спасяването на човешки живот в Средиземноморието и повишаването на процента на върнатите лица в държавите на произход и в държавите за транзитно преминаване, както и дългосрочни цели, като например борбата с първопричините за незаконната миграция и принудителното разселване, чрез оказване на засилена подкрепа от страна ЕС на трети държави за изграждане на капацитет и чрез подобряване на тяхното политическо, социално и икономическо положение; подчертава, че успехът на подхода, изложен в съобщението от юни 2016 г., зависи от способността на ЕС да предложи реални, общоприети стимули за трети държави на транзитно преминаване и на произход, и изразява загриженост от ограниченото предлагане, съсредоточено главно върху управлението на границите и схемите за подпомагане на доброволното връщане, които – макар и от съществено значение и необходими – представляват само краткосрочен частичен отговор по отношение на едно изключително сложно положение; подчертава, че новите рамки за партньорство не трябва да бъдат единственият стълб на действията на ЕС в областта на миграцията, и посочва необходимостта от балансиране и допълване на този отговор, като се постави акцент върху развитието на местните икономики, квалификацията и регионалната мобилност, както и по-високи равнища на закрила в държавите на транзитно преминаване и на произход;
49. припомня значението на балансирания подход в новата рамка за партньорство; предупреждава да не се използва количествен подход в новата рамка за партньорство и свързаните с тях „пактове в областта на миграцията“, който би считал „измерими увеличения на броя и процента на връщанията“ като основна цел на ЕС; посочва, че броят на връщанията зависи от естеството на миграционните потоци и от положението в държавите на произход; подчертава, че краткосрочните цели на пактовете следва да се съсредоточат върху начините за справяне с предизвикателствата, пред които са изправени трети държави, включително чрез разработване на канали за законна миграция, в резултат на които нивата на незаконната миграция и на смъртността в Средиземноморието ще намалее; призовава за увеличаване на стипендиите за учене, достъпни за млади

- хора, произхождащи от трети държави; приветства факта, че програмите на ЕС в областта на връщането и реинтеграцията подкрепят изграждането на капацитет и подобряването на управлението на миграцията в държавите на произход и на транзитно преминаване; призовава за оценка на изпълнението на политиката на ЕС в областта на връщането; подчертава необходимостта третите държави да спазват своите задължения в рамките на споразуменията за обратно приемане;
50. подчертава необходимостта от изграждане на близки партньорства с държавите кандидатки и с потенциалните кандидати за членство в ЕС от региона на Западните Балкани по въпроси, свързани с миграцията, както и от предоставяне на необходимата подкрепа и сътрудничество в управлението на миграционните потоци в региона;
51. призовава за партньорства за мобилност и споразумения за кръгова миграция с цел улесняване на движението на граждани на трети държави между техните държави и ЕС и за поддържане на социално-икономическото развитие и на двете страни;
52. подчертава, че в рамките на своите дейности по обучение и обмен на най-добри практики с трети държави ЕС следва да се концентрира върху относимото законодателство на международно и ЕС равнище и върху практиките в тази област, по-специално по отношение на основните права, достъпа до международна закрила, операциите за издирване и спасяване, както и подобряването на идентифицирането и подпомагането на лицата в уязвимо положение; счита, че това се отнася по-специално за обученията, свързани с управлението на границите, което съгласно международното право по никакъв начин не следва да се използва като инструмент, възпрепятстващ лица да напускат собствената си държава;
53. призовава за най-голяма бдителност относно третирането на мигрантите, които са били върнати в техните държави на произход или са изпратени в трета държава; счита, че във всеки диалог относно връщането и обратното приемане, по-специално в контекста на споразумения за обратно приемане, следва систематично да се включва въпросът за реинтеграцията и безопасното завръщане на мигрантите; подчертава, че те следва да получат гаранции за пълна безопасност и закрила срещу унижително и нечовешко третиране, включително в центровете за задържане, и че ЕС трябва да подкрепя програми за реинтеграция; припомня, че никой не следва да бъде принудително изпращан или връщан в държави, в които съществува риск от заплахата за живота или свободата му, свързана с неговия произход, религия, националност, принадлежност към определена социална група или с политическите му мнения, или в които е изправен пред риск от изтезания, унижително отнасяне и нарушения на правата на човека като цяло; изтъква, че колективното експулсиране и връщане са забранени съгласно международното право;
54. изразява подкрепата си спрямо отговорните лица в областта на външната политика и политиката на развитие в тяхната работа, с която гарантират, че върнатите лица биват правилно третирани и техният интегритет бива съхранен; призовава Комисията и държавите членки да разработят програми за

придружаване, за да се гарантира, че в държавите на произход се осъществяват практически програми за подпомагане, състоящи се от мерки за професионално обучение и програми, имащи за цел изграждането на икономически структури, включително стартиращи и малки предприятия, както и програми за професионален и академичен обмен с държавите членки;

55. подчертава, че споразуменията за партньорства, като споразуменията за партньорства за мобилност, следва да гарантират, че мигрантите могат безопасно да бъдат приемани в държави на транзитно преминаване и държави на произход по начин, който напълно съответства на основните им права; подчертава, че Парламентът има ясна позиция в споразуменията на ЕС за обратно приемане и мобилност съгласно Договора от Лисабон (член 79, параграф 3 от ДФЕС), и специално заявява, че Парламентът трябва да даде своето одобрение преди сключването на споразумения за присъединяване и подобни на тях (член 218, параграф 6, подточка v) от ДФЕС) и трябва да получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата (член 218, параграф 10 от ДФЕС);
56. припомня позицията на Парламента, изразена в неговата резолюция от 12 април 2016 г., в която се изразява желанието за това да се дава предимство на споразуменията на Съюза за обратно приемане пред двустранните споразумения държавите членки с трети държави; припомня неотдавнашното изготвяне на нов европейски документ относно връщанията и изтъква, че неговото признаване следва да бъде систематично насърчавано при всяко ново споразумение за обратно приемане;
57. приветства диалозите на високо равнище, провеждани от върховния представител/заместник-председател и от Комисията, а в някои случаи от държавите членки от името на ЕС като цяло, като добри и ефективни практики за насърчаване на координацията; подчертава, че координацията следва да се извършва от Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД); призовава Комисията и ЕСВД да информират редовно Парламента за тези диалози и да докладват относно точното оперативно изпълнение на процесите от Рабат и Хартум и за приоритетните инициативи, договорени на срещата на високо равнище във Валета; повтаря, че взаимната ангажираност на партньорствата, сключени между ЕС и трети държави, е съществено условие за успеха на политиката на ЕС в областта на миграцията; изразява съжаление, че пакетите, предназначени за приоритетни държави и изготвени от Комисията, ЕСВД и държавите членки като част от новата рамка за партньорство, не бяха нито представени, нито обсъдени, нито одобрени от избраните представители на европейските граждани; осъжда липсата на прозрачност и изисква Парламентът да се включи в разработването на пактовете за миграция и в контрола на тяхното изпълнение, което трябва да гарантира пълното спазване на правата на човека, международното хуманитарно право и ангажиментите за развитие съгласно Договора за ЕС;
58. отбелязва, че целите на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие изискват ЕС и държавите партньори да включат добре управлявана миграционна динамика в своите стратегии за устойчиво развитие; във връзка с това призовава Комисията и ЕСВД да съдействат на държавите на транзит при изготвянето на стратегии за

интегриране на мигрантите и при създаването на системи за предоставяне на убежище с високи стандарти за закрила;

59. подчертава, че помощта и сътрудничеството на ЕС трябва да бъдат безусловна и приспособени към постигането на растеж и развитие в трети държави, като по този начин се благоприятства и растежът в ЕС, както и към намаляването и постепенното премахване на бедността в съответствие с член 208 от ДФЕС, а не към стимулирането на трети държави да си сътрудничат по въпросите на обратното приемане на незаконни мигранти, към принудителното възпиране на хората от мобилност или към спирането на потоците към Европа; припомня, че както донорите, така и правителствата на получаващите помощи страни трябва да работят за подобряване на ефективността на помощта; отбелязва, че миграционните потоци представляват международна реалност и не следва да се превръщат в показател за изпълнението на политиките на ЕС за външна миграция, както и че споразуменията с трети държави трябва да се ръководят от дългосрочни цели и от създаване на трайни партньорства и зачитане на правата на човека;
60. подчертава важността на провеждането на консултации с гражданското общество в рамките на всички външни политики на Съюза, като се обърне специално внимание на пълното участие, прозрачността и подходящото разпространение на информация във всички политики и всички процеси, свързани с миграцията;
61. призовава Комисията да работи в тясно сътрудничество с НПО и експерти в държавите на произход на търсещите убежище лица, за да се набележат възможно най-добрите начини за оказване на помощ на лица и социални групи в най-уязвимите ситуации; призовава Комисията да включи НПО и експерти в държавите на произход на търсещите убежище лица, за да се намери най-добре функциониращите механизъм и инструменти за предотвратяване на конфликти;
62. подчертава, че за да се избегне дублирането на полаганите усилия, да се увеличи максимално въздействието и ефективността на помощта в световен мащаб и да се гарантира, че основният акцент е върху развитието, Комисията следва да поддържа стабилен диалог с местни и международни НПО, гражданското общество и местните органи в партньорските държави, както и с ООН, във връзка с разработването, изпълнението и оценката на политиките в областта на миграцията, разселването и бежанците;
63. насочва вниманието към намерението за преразглеждане на програмните документи за сътрудничество за развитие с цел създаване на нови пактове в областта на миграцията; подчертава, че това преразглеждане трябва да се направи в съответствие с принципите на ефективност на развитието и в диалог с партньорските държави, европейските и местните организации на гражданското общество и частния сектор; призовава за това Парламентът да участва напълно във всички етапи на преразглеждането, включително на програмните документи, които са част от Европейския фонд за развитие (ЕФР); призовава държавите членки да преразгледат своята помощ за развитие в съответствие с ангажимента за 0,7% от БНД с оглед постигане на целите за устойчиво развитие;
64. призовава за провеждане на балансиран обсъждания между ЕС и неговите

външни партньори; препоръчва ЕС и неговите държави членки да се ангажират с осигуряването на повече възможности за законна миграция в ЕС, независимо дали става въпрос за търсене на закрила, за цели на заетост и образование или за събиране на семейство;

65. призовава държавите членки и Комисията да предприемат всички необходими мерки за насърчаване на по-бързото, по-евтино и по-безопасното прехвърляне на парични средства на мигрантите както в държавите, откъдето се изпращат, така и в тези, където се получават, включително чрез намаляване на разходите по операциите, както се посочва в Декларацията от Ню Йорк за бежанците и мигрантите от 19 септември 2016 г.;
66. изразява изключителна загриженост поради продължаващия конфликт в Сирия, в която насилието срещу цивилни граждани, нападенията срещу обекти на гражданската инфраструктура и болници и нарушенията на международното хуманитарно право през последните пет години доведоха до принудително разселване на половината от населението; призовава ЕС и държавите членки да подобрят средствата, заделени за предотвратяване на конфликти и управление на кризи, и да играят по-голяма роля при разрешаването на конфликти в съседните на ЕС държави, и особено в сирийския конфликт; изразява пълната си подкрепа за съседните на Сирия държави, които продължават да демонстрират извънредна солидарност при посрещането на милиони бежанци въпреки ограничените ресурси; припомня, че голяма част от тези бежанци продължава да живее в условия на лишения, да има малък или да няма никакъв достъп до правно признаване, до здравни и образователни системи или до пазари на труда; изразява дълбока загриженост за съдбата и хуманитарното положение на 75-те хиляди души, намиращи се в капан на йорданската граница в неофициалния лагер при Рукбан; призовава ЕС и неговите държави членки да продължат и да засилят сътрудничеството и диалога с Ливан и Йордания и да увеличат финансовата подкрепа чрез международни организации и европейски канали, както и с други приемащи трети държави, за да се гарантира, че, на първо място, на бежанското население са осигурени достойни условия на живот, достъп до основни услуги и са му дадени права за свободно движение, както и възможности за работа и, на второ място, че средствата достигат до крайната си цел; подчертава, че това следва да бъде съчетано с помощ за приемащите общности с цел укрепване на тяхната икономическа устойчивост;
67. отбелязва, че след изпълнението на политическото споразумение, постигнато между държавите членки и Турция на 18 март 2016 г., потоците на хора, пристигащи в държавите членки по външните граници са намалели; подчертава опасенията относно това политическо споразумение, заявени публично от международните хуманитарни организации, особено що се отнася до спазването на международното право и правата на човека; изразява загриженост относно положението в Турция и въздействието, което това би могло във връзка с класифицирането на Турция като сигурна страна; подчертава, че либерализацията на визовия режим за Турция не трябва да се приема като награда за сътрудничеството с ЕС в областта на миграцията, а като резултат от стриктното спазване на всички критерии, заложи от ЕС; предупреждава срещу възпроизвеждането на този модел в други държави, тъй като е необходимо да се

вземат предвид особеностите на всяка държава и регион;

68. изразява изключителна загриженост относно ситуацията с правата на човека в Турция, където основни права, като свободата на словото или свободата на събранията, непрекъснато се нарушават, населението в югоизточната част на страната е атакувано от собственото си правителство, над 30 000 държавни служители бяха уволнени по политически причини, а дейността на над 130 медии беше прекратена от органите;
69. изразява съжаление относно липсата на консултации и прозрачност при формулирането на подписания неотдавна документ „Съвместен път напред по въпросите на миграцията между Афганистан и ЕС“, чийто основен акцент е върху обратното приемане и който предвижда неограничено връщане на афганистански граждани, без значение дали на доброволен принцип, или не; изразява безпокойство относно евентуалните последици за търсещите убежище афганистански граждани, които през 2016 г. съставляват втората най-голяма група лица в ЕС, които подават молби за убежище; припомня, че връщанията могат да се извършват само след надлежно разглеждане на всеки отделен случай при пълно зачитане на техните права, и призовава ЕС и държавите членки да отделят необходимите ресурси, за да ускорят настоящите административни и съдебни процедури;
70. изразява силно съжаление, че в рамките на политиката по миграция на ЕС и отговора на движенията на мигранти ЕС и неговите държави членки избраха да сключат споразумения с трети държави, които избягват парламентарния контрол, който е присъщ на общностния метод; призовава Комисията да включи поне двугодишен механизъм за оценка на всяка политическа декларация, подписана с трети държави, за да се оцени продължаването или сключването на тези споразумения; подчертава необходимостта от включване на гаранции за правата на човека във всички споразумения, сключвани в рамките на политиките относно миграцията и бежанците;
71. подчертава, че политиката на ЕС спрямо Африка е един от основните елементи за стабилност и развитие в следващите години и десетилетия; счита, че поясът от държави в региона Сахел и Африканския рог, както и зоните на нестабилност на север и на юг от него следва да останат в центъра на вниманието на ЕС; подчертава връзката между развитие, сигурност и миграция и призовава за по-тясно сътрудничество в предотвратяването и управлението на конфликти, както и в справянето с основните причини за дестабилизация, принудително разселване и незаконна миграция, в насърчаването на устойчивостта, икономическите и равните възможности и в предотвратяването на нарушенията на правата на човека; счита, че ЕС трябва да играе централна роля в стабилизирането на Либия, включително и като начин да се спрат продължаващите нарушения на правата на човека, които засягат либийските граждани, бежанците и мигрантите;

Подходящи средства за действие

72. отбелязва предложението на Комисията за нов и амбициозен външен инвестиционен план за мобилизиране на инвестиции в съседните на ЕС държави и в развиващите се трети държави, при условие че планът се осъществява при пълна

прозрачност и инвестициите допринасят за подобряване на условията на държавите бенефициенти, като се води борба с корупцията и лошото управление; отбелязва, че предложеният Европейски фонд за устойчиво развитие ще бъде частично финансиран по линия на Европейския фонд за развитие (ЕФР), Инструмента за сътрудничество за развитие (ИСР) и Европейския инструмент за съседство (ЕИС), което представлява използване на фондовете за развитие за насърчаване на инвестиции на частния сектор; счита, че подкрепата за частния сектор в трети държави, като същевременно се насърчава среда на добри практики на управление и бизнес, не следва да се представя като нова мярка, а следва допълнително да се засили; призовава Комисията да гарантира съгласуваност между външните финансови инструменти, например с ИСР и ЕФР, и проекти с цел съсредоточаване на помощта на ЕС върху приоритетите и избягване на разпиляването на средства и усилия; подчертава необходимостта от систематична допълняемост както при избора на подпомаганите политики, така и при финансовото им изпълнение;

73. подчертава, че средствата в размер на 3,35 милиарда евро, предназначени за новия Европейски фонд за устойчиво развитие (ЕФУР) като част от външния инвестиционен план, съответстват на над 5% от общите разполагаеми средства от ЕФР, ИСР и Европейския инструмент за съседство (ЕИС) съгласно многогодишната финансова рамка (МФР); призовава Комисията да предостави повече данни относно тази стойност и очакваното въздействие, както и да посочи на какво основание очаква от държавите членки, другите донори и частните партньори да допринесат с над 44 милиарда към фонда, когато някои държави членки все още не са направили вноските си към доверителните фондове;
74. препоръчва да се заделят подходящи средства чрез субекти и конкретни действия, предназначени за времето, което бежанците или вътрешно разселените лица прекарват в положение на временна закрила и което следва да е период от време, изпълнен с възможности за растеж и обучение за всички поколения, с образование за най-малките, професионално обучение за подрастващите и младите хора, както и трудова заетост за възрастните; счита, че по този начин, когато се открие възможност за завръщане вкъщи, държавата на произход ще може да разчита на тези „възстановени“ хора, които ще дадат нов тласък на държавите си, вместо да губят сили в дългогодишно очакване и без да имат реални перспективи;
75. приветства предложението на Комисията за преразглеждане на МФР, по-специално по отношение на предоставянето на бюджет на ЕС с по-мощни кризисни инструменти; очаква, че предлаганото преразглеждане на финансовите правила ще повиши отчетността и доброто финансово управление; подчертава, че справянето с първопричините за миграционните потоци включва и подкрепа за трети държави при изграждането на капацитет;
76. подчертава, че ЕС трябва да си осигури необходимите средства за постигане на своите цели и за изпълнение на своите политики (член 311 ДФЕС), тъй като без достатъчно финансиране ЕС не може да изпълнява очакваните от него функции, нито да задоволява очакванията на европейските граждани; подчертава човешката, политическата и икономическата цена на непредприемането на

действия; отбелязва, че междинното преразглеждане на многогодишната финансова рамка (МФР) – или най-късно преговорите по следващата МФР – предоставят необходимата възможност за преразглеждане на инструментите за външна дейност, свързани с миграцията, и също така за увеличаване на бюджета на ЕС по такъв начин, че да се позволи прекратяването на *ad hoc* инструменти и да се възстанови единството на бюджета; подчертава решително важната роля на контрол, която следва да изпълни Европейският парламент и в този сектор; изразява дълбоко съжаление, че Комисията не предложи увеличение на бюджетните средства за външни действия – бюджетен ред, който вече беше относително нисък, а вместо това пренасочи инструментите за развитие към миграция, като по този начин се отклони от други приоритети;

77. отбелязва, че пренасочването на външните финансови инструменти на ЕС към областите на сигурността, изграждането на мира и разрешаването на конфликти, миграцията и управлението на границите поставя нови предизвикателства по отношение на първоначалните цели и принципи на тези инструменти;
78. подчертава, че справянето с нововъзникналите и с хроничните бедствия и уязвимости изисква предвидими дългосрочни инвестиции и съответствие с новата програма за устойчиво развитие, основно чрез насърчаване на съвместната оценка на риска, съвместното планиране и финансиране от страна на участниците в хуманитарната сфера, в развитието, в изграждането на мира и в областта на изменението на климата;
79. счита, че спазването на принципите на правовата държава и борбата с корупцията трябва да са центрирани компоненти в дейността на ЕС в държавите на произход; подчертава важността на подходящи проверки относно използването на средствата, предназначени за трети държави, за да се гарантира, че те реално се използват за предвидените цели;
80. отбелязва, че създаването на доверителни фондове и *ad hoc* финансови инструменти, като същевременно се обединяването на ресурси и се придава темпо и гъвкавост на действията на ЕС, може да изложи на риск принципите за ефективност и да подкопае единството на бюджета и бюджетната власт на Парламента; поради това призовава за това на Парламента да се предостави по-голяма роля в надзора върху използването на тези инструменти, включително, но не само, чрез участие в ръководните комитети; припомня, че ефективността на доверителните фондове в голяма степен зависи от готовността на държавите членки да дават своя принос и от пълната им ангажираност; настоява инструментите от този вид да бъдат под контрола на Парламента и да се пристъпи към установяване на правила за тяхното методично включване в бюджета на ЕС и обхвата на неговите правомощия;
81. изтъква, че Извънредният доверителен фонд на ЕС за стабилност и преодоляване на първопричините за незаконната миграция и разселването на хора в Африка, създаден на срещата на високо равнище във Валета, трябваше да бъде дотиран с 3,6 милиарда евро; призовава държавите членки да платят сума, равна на сумата от 1,8 милиарда, освободена от Комисията;
82. призовава доверителните фондове да следват същите правила и разпоредби, които

се прилагат за традиционните инструменти за финансиране на ЕС във връзка с прозрачността, равното третиране на партньорите и капацитета за предоставяне на предвидимо и своевременно финансиране на партньорите;

83. изразява опасения, че проектобюджетът на ЕС за 2017 г. предвижда увеличение за инициативите за управление на миграционните потоци или вътрешната сигурност за сметка на фондовете на ЕС за сближаване и глобални действия;
84. призовава ЕС внимателно и систематично да оценява въздействието на финансираните дейности по отношение на миграцията, разселването и бежанците от гледна точка на качествено предоставяне на хуманитарна помощ и на помощ за развитие;
85. подчертава, че целенасочената подкрепа, основана на ситуацията по места, е основен елемент за една ефикасна и ориентирана към резултати политика и че тази подкрепа следва да бъде обект на преговори с трети държави; призовава Комисията и държавите членки да разработят ясни и измерими цели, които да бъдат изпълнени чрез финансовите инструменти, включително доверителните фондове, по последователен и съгласуван начин;
86. приветства използването на мисии на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), като например мисията на Европейския съюз по линия на ОПСО в Нигер (EUCAP Sahel Niger) и военната операция на Европейския съюз в южната част на Централното Средиземноморие (EUNAVFOR MED операция SOPHIA), като следва допълнително да се засилят като средство за защита на външните граници на ЕС и за предотвратяване на трафика на хора и контрабандата на мигранти; подкрепя сътрудничеството с НАТО и инициативи на ЕС, като например съвместния оперативен екип (СОЕ) Mare на Европол за събиране и обмен на разузнавателни данни и борба с контрабандистите на хора, като подчертава, че глобалната мобилност не следва да се разглежда като заплаха, а като възможност; припомня в този контекст, че спасяването на човешки живот в морето и гарантирането на правата на мигрантите трябва да бъде от първостепенно значение във всички тези операции; препоръчва използването на инструменти за ранно предупреждение по линия на ОПСО (прогнозиране), посредничество и разрешаване на конфликти, като същевременно подчертава значението на започването на възможно най-ранен етап на планиране за намиране на трайни решения в ситуации на конфликт;
87. припомня стратегическото партньорство между ООН и ЕС в областта на поддържането на мира и управлението на кризи и неговите приоритети за периода 2015 – 2018 г., договорено през март 2015 г.; насърчава по-нататъшната работа от страна на ЕС, за да се отчете ключовата роля на други организации и държави и да се улесни приносът на държавите членки; изразява съжаление по повод на факта, че само 11 от 28-те държави – членки на ЕС, поеха обещания на срещата на върха на лидерите от 28 септември 2015 г. по въпросите на опазването на мира; призовава държавите – членки на ЕС, да засилят значително своя военен и полицейски принос към мисиите на ООН по поддържане на мира;
88. приветства и подкрепя инициативите на Европейската инвестиционна банка за запазване на икономическата устойчивост в рамките на южното съседство на ЕС и

в Западните Балкани чрез проекти, водещи до създаване на работни места, икономическа устойчивост и намаляване на бедността в съответствие с външните политики на Европейския съюз;

89. настоятелно призовава Комисията и ЕСВД при първа възможност да предоставят на Парламента и на обществеността подробен преглед на различните инструменти и програми за финансиране – и как те се съчетават с програмите на държавите членки – в 16-те приоритетни държави¹, с които ЕС се ангажира в диалози на високо равнище относно миграцията, и в рамките на глобалния подход към миграцията и мобилността (ГПММ); изразява дълбока загриженост, че сред приоритетните държави съществуват репресивни режими, които сами по себе си са основната причина бежанците да напускат своите държави; припомня, че ГПММ продължава да бъде основната рамка на външната политика на ЕС в областта на миграцията и убежището, но отбелязва, че последните политически инициативи се позоваха на него в ограничена степен, и призовава за изясняване на значението на ГПММ в настоящия контекст, както и за преглед на ГПММ в съответствие с препоръките на Международната организация по миграция;
90. приветства изпращането на европейски служители за връзка по въпросите на миграцията в приоритетните държави като първа стъпка към засилване на сътрудничеството на ЕС с трети държави в областта на миграцията; препоръчва подсилването на състава на служителите по въпросите на правосъдието и вътрешните работи в делегациите на ЕС с ясен мандат за развитие на сътрудничеството в рамките на държавите членки;
91. подчертава необходимостта от децентрализиран подход, а не от продължаване на централизирания подход от страна Брюксел, чрез по-добро използване на делегациите на ЕС, които в много кратък период от време се превърнаха в изключително ценен инструмент, както и от прилагането на по-голяма гъвкавост и по-кратки програмни периоди, особено за държавите в риск; призовава за назначаването на регионални координатори с лидерски способности в областта на развитието и сътрудничеството, както и на външните връзки, с цел да се гарантира последователен подход, основан на положението по места;
92. препоръчва насърчаването, с подкрепата на ЕС, на информационни кампании в трети държави с цел да се информират гражданите за техните права и задължения във връзка с мобилността и да бъдат предупредени относно рисковете, с които биха могли да се сблъскат по време на пътуването си, особено що се отнася до контрабандистите и трафикантите, с оглед на улесняване на вземането на възможно най-информирано решение;
93. призовава за по-добро използване на туининг програми и действия на TAIEХ не само за обмен на най-добри практики и обучение, но и за развитие и обучение със специален акцент върху държавите под натиск;

---

¹ Етиопия, Еритрея, Мали, Нигер, Нигерия, Сенегал, Сомалия, Судан, Гана, Кот д'Ивоар, Алжир, Мароко, Тунис, Афганистан, Бангладеш и Пакистан.

-
- ◦

94. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председателя на Комисията, на правителствата на 16-те приоритетни държави, определени в новата рамка за партньорство с трети държави в рамките на европейската програма за миграцията, както и на организациите на гражданското общество, които представляват и работят с мигрантите и бежанците.

10.11.2016

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ

на вниманието на комисията по външни работи и комисията по развитие

относно справянето с движенията на бежанци и мигранти: роля на външната дейност на ЕС
(2015/2342(INI))

Докладчик по становище: Даниеле Виоти

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по бюджети приканва водещите комисия по външни работи и комисия по развитие да включат следните предложения в своето предложение за резолюция:

1. подчертава, че финансовият отговор на текущия приток на бежанци бе от извънреден характер и показва, че бюджетът на Съюза и многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2014—2020 г. не разполагат с необходимите ресурси и гъвкавост за бърза и всеобхватна реакция на сериозни външни кризи; изтъква, че е важно да се преодолеят първопричините за придвижването на бежанци и мигранти;
2. изразява съжаление, че Комисията прибегва до спътникови бюджетни механизми, като например доверителни фондове и Механизма за бежанците в Турция, за да увеличи наличното финансиране; отбелязва, че тази цел невинаги е била постигана изцяло успешно и това подкопава прозрачното управление на бюджета и възпрепятства мерките за бюджетен контрол; обръща внимание на другите извънредни ситуации, свързани с бежанци и миграция, които в продължение на години достигат Южна Европа през бреговете на Северна Африка;
3. изразява съжаление по повод факта, че новите спътникови механизми водят до заобикаляне на бюджетния орган и подкопават единството на бюджета на Съюза; подчертава, че създаването на финансови инструменти извън бюджета на ЕС трябва да остане изключение и при всички обстоятелства да продължи да бъде контролирано от Европейския парламент; настоява инструментите от този вид да бъдат под контрола на Европейския парламент и да се пристъпи към установяване на правила за тяхното методично включване в европейския бюджет и правомощията на Съюза;
4. отбелязва, че пренасочването на външните финансови инструменти на ЕС към областите на сигурността, изграждането на мира и разрешаването на конфликти, миграцията и управлението на границите, поставя нови предизвикателства по

отношение на първоначалните цели и принципи на тези инструменти;

5. при все това приветства предложението на Комисията за нов европейски план за външни инвестиции, с нов акцент върху инвестициите за насърчаване на икономическото и социалното развитие в съседните на ЕС страни и Африка, и подчертава необходимостта да се използва систематична допълняемост както по отношение на избора на подкрепяните политики, така и по отношение на тяхното финансово изпълнение; очаква, че планът за инвестиции ще насърчи устойчивото развитие, без да се прави компромис с правата на човека, смекчаването на изменението на климата и доброто управление, и че ще бъде гарантирано прозрачното управление на Европейския фонд за устойчиво развитие и на неговите проекти;
6. приветства предложението на Комисията за преразглеждане на МФР, по-специално по отношение на предоставянето на бюджет на ЕС с по-мощни кризисни инструменти; очаква, че предлаганото преразглеждане на финансовите правила ще повиши отчетността и доброто финансово управление; подчертава, че справянето с първопричините за миграционните потоци включва и подкрепа за трети държави при изграждането на капацитет;
7. подчертава, че всички държави членки трябва да спазват своите финансови ангажименти, поети по отношение на Сирия и бежанците;

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА
КОМИСИЯ**

Дата на приемане	10.11.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 19 -: 4 0: 5
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Patricija Šulin, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni, Auke Zijlstra
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Andrey Novakov, Stanisław Ożóg, Nils Torvalds, Tomáš Zdechovský
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	John Stuart Agnew

12.12.2016

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ

на вниманието на комисията по външни работи и комисията по развитие

относно справянето с движенията на бежанци и мигранти: ролята на външната дейност на ЕС
(2015/2342(INI))

Докладчик по становище: Мари-Кристин Вержиа

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи приканва водещите комисии по външни работи и по развитие да включат в предложението за резолюция, което ще приемат, следните предложения:

1. като има предвид, че една хуманитарна криза засяга повече от 65,3 милиона „изселени“ лица¹, включително 21,3 милиона бежанци и 40,8 милиона вътрешно разселени лица (което прави три пъти повече разселени лица, отколкото през 2014 г.); като има предвид, че тези лица бягат от конфликти и преследване; като има предвид, че 80 % от миграционните движения се извършват между държави с общи граници и с малки разлики в доходите, както и че тези държави често не разполагат с инструменти за защита на правата на мигрантите, дори в областта на убежището;
2. като има предвид, че движението на лица често включва както лицата, нуждаещи се от международна закрила, така и мигранти, и че това създава тенденция за увеличаване на сложността на ситуацията; като има предвид, че е от огромно значение да се гарантират статутът и правата на бежанците и търсещите убежище лица, които се нуждаят от международна закрила, но също така че правата на мигрантите трябва да бъдат защитени, а не те да бъдат клеймявани; припомня, че всеки човек има право да напусне всяка държава, включително своята собствена;
3. като има предвид, че броят на непридружените малолетни и непълнолетни лица, прекосяващи Средиземно море, се увеличава непрекъснато и че въпреки нарастващия брой спасителни операции броят на загиналите в Средиземно море продължава да расте (4 233 към началото на ноември срещу 3 770 за цялата 2015 г.);
4. като има предвид, че въвеждането на основаваща се на правата на човека миграционна рамка, която да предвижда създаването и разработването на законни

---

¹ <http://www.unhcr.org/fr/news/stories/2016/6/57641727a/deplacements-populations-precedent-travers-monde.html>

каналите за миграция на мигрантите и бежанците, както и възможности за презаселване, ще позволи на Съюза да се възползва от икономическите и социалните предимства на мобилността и действително да установи всеобхватна политика и да гарантира доверието в ЕС в дискусиите по темите за миграцията и правата на човека;

5. като има предвид, че до 2050 г. един милиард души може да бъдат разселени поради изменението на климата, тъй като над 40 % от световното население живее в райони със силно ограничени водни ресурси; като има предвид, че изменението на климата вече се превърна в една от основните причини за миграция; като има предвид, че икономическите загуби от природните бедствия вероятно ще нарастват драматично макар вече да възлизат на 300 милиарда щатски долара годишно;
6. като има предвид, че Европейската сметна палата изрази сериозни съмнения по отношение на ефективността на разходите на Съюза в областта на външната миграция, включително по отношение на проектите, засягащи зачитането на правата на човека на мигрантите; като има предвид, че Сметната палата установи също така че сигурността и защитата на границите представляват доминиращият елемент в разходите на Съюза за миграция;
7. като има предвид, че по данни на Върховния комисариат за бежанците на ООН най-малко 10 милиона лица са без гражданство;
8. подчертава, че миграцията е световно явление и изисква реакция в световен мащаб; счита, че това изисква структуриран и непрекъснат диалог с държавите на произход, на транзитно преминаване и на местоназначение на бежанците и мигрантите; изтъква, че за да се радват на по-голямо доверие и да избегнат двойните стандарти, Съюзът и неговите държави членки трябва да дадат пример, гарантирайки насърчаването и защитата на правата на мигрантите във вътрешните и външните си политики, както и да си сътрудничат с трети държави при пълно зачитане на международното право и правата на човека, принципа на забрана за връщане и правото на убежище; призовава Европейския съюз и неговите държави членки да демонстрират солидарност не само помежду си, но също и спрямо онези трети държави на произход и транзитно преминаване, които приемат много бежанци и мигранти, като подобряват условията за живот в бежанските лагери, разположени в близост до държавите на произход на търсещите убежище лица;
9. изразява своята солидарност спрямо хората, които са принудени да се местят поради различни фактори, като конфликти, преследване, експлоатация, основано на пола насилие, нарушения на правата на човека, бедност или екологични причини, били те естествени или причинени от човека;
10. изразява загриженост относно увеличаването на броя на докладите и свидетелските показания, в които се посочва ескалация на насилието спрямо мигранти, и по-специално срещу уязвими лица (жени, непридружени малолетни или непълнолетни, лица с увреждания, ЛГБТИ); припомня, че успешното прилагане на основана на правата на човека миграционна политика изисква да се поставят под въпрос отрицателните възприятия за миграцията и представите за миграцията, които са в основата на контрапродуктивни и неефективни мерки за сигурност, водещи до криминализиране и заклеймяване на мигрантите и допринасящи за подема на

ксенофобията в Европейския съюз;

11. подчертава, че разселените лица в уязвимо положение, като жени, деца или ЛГБТИ лица, са изправени пред повишен риск от дискриминация, експлоатация и злоупотреба по миграционните маршрути, което означава, че те трябва да получават специална защита и подкрепа; призовава Европейския съюз да разработи програми за обучение в рамките на сътрудничеството си с трети държави във връзка с конкретните потребности на уязвимите бежанци и мигранти;
12. обръща внимание на постоянната необходимост Съюзът да взема предвид липсата на гражданство в контекста на своята политика в областта на външните отношения, по-специално предвид факта, че липсата на гражданство е основна причина за принудително разселване, в съответствие с ангажимента на Комисията и на ЕСВД, поет в стратегическата рамка и плана за действие на Европейския съюз относно правата на човека и демокрацията; осъжда случаите на налагане на ограничения и забрани за излизането от или връщането на територията на някои държави, както и последиците от липсата на гражданство във връзка с достъпа до права; призовава правителствата и националните парламенти да премахнат наказателните правни рамки, които характеризират миграцията като правонарушение;
13. признава, че децата са нарастваща част от мигрантите и бежанците; припомня, че децата мигранти са особено уязвими, най-вече когато са непридружени, и че имат право на международна закрила, която се основава на висшите интереси на детето; подчертава, че задържането на деца единствено въз основа на техния миграционен статут или този на родителите им съставлява нарушение на техните права и никога не може да се извършва в техен интерес; призовава за ясна и всеобхватна европейска стратегия с конкретни процедури, за да се осигури закрила на всички деца, както непридружените, така и тези, които са със своите родители или други полагащи грижи за тях лица, независимо от миграционния им статут, в съответствие с Конвенцията на ООН за правата на детето;
14. подчертава, че жените и ЛГБТИ лица могат да бъдат обект на специфични форми на преследване и дискриминация въз основа на пола, които следва да бъдат валидни основания за търсене на убежище, включително, но без да се ограничават до физическо насилие, изнасилване и сексуално насилие, генитално осакатяване на жени, насилствени бракове, домашно насилие и т.нар. престъпления на честта; добавя, че жените и ЛГБТИ лица са изложени на риск от основано на пола насилие, включително сексуално насилие, по миграционните маршрути, и подчертава, че непридружените жени и момичета, бременните жени, хората с увреждания и възрастните хора са още по-уязвими спрямо този вид насилие; призовава Европейския съюз да разработи съобразен с равенството между половете подход в сътрудничеството си с трети държави в тази област; изисква незабавно да се сложи край на задържането на бременни жени, жертви на изнасилване, сексуално насилие и основано на пола насилие като цяло;
15. припомня, че програмите за външно сътрудничество на Съюза с определени трети държави не трябва никога да влошават положението на лицата, нуждаещи се от международна закрила, нито да накърняват правото на напускане на коя да е държава, включително собствената, и отбелязва укрепването и преразглеждането на

сътрудничеството на Европейския съюз с тези държави, както беше обявено в съобщението на Европейската комисия от 7 юни 2016 г., както и споменаването на необходимостта всяко ново споразумение да се адаптира към положението на всяка от съответните трети държави; подчертава, че когато това е уместно с оглед на положението на съответната трета държава, споразуменията следва възможно най-скоро да включат въпроса за презаселването или други законни начини за получаване на международна закрила в рамките на Съюза; отбелязва желанието за включване в тези споразумения на многобройни измерения на европейската политика; поради това призовава съответните компетентни комисии на Европейския парламент да бъдат надлежно информирани за предприетите действия по сключването на всяко ново споразумение, за да може Парламентът да се произнесе относно предвидените и приложимите инструменти за конкретните условия във всяка заинтересована трета държава; изразява загриженост относно договарянето на неформални споразумения с трети държави, засягащи сътрудничеството в областта на принудителното връщане и обратното приемане в държавите на произход или държавите, от които идват, на граждани на трети държави, които не отговарят или са престанали да отговарят на условията за влизане, присъствие или пребиваване на територията на държавите членки, при липса на надлежна проверка и контрол от страна на Европейския парламент, както в случая на преговорите за споразумението между ЕС и Турция от 18 март 2016 г. и на „Съвместни бъдещи действия по миграционните въпроси ЕС – Афганистан“ от 4 октомври 2016 г.; припомня, че в съответствие с член 218 от ДФЕС, Европейският парламент трябва да одобри сключването на всяко споразумение за асоцииране или на всяко подобно споразумение и да получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата;

16. подчертава, че трети държави, и на първо място развиващите се страни, са изправени пред предизвикателствата, застрашаващи правата и защитата на нарастващ брой хора;
17. отбелязва декларацията от Ню Йорк от 19 септември и приветства волята за сключване до 2018 г. на два глобални договора относно бежанците и мигрантите; призовава ЕС да координира усилията на своите държави членки по отношение на тяхното участие в изготвянето на тези два договора; в тази връзка счита, че Съюзът следва да си постави като приоритет засилването на усилията за презаселване в световен мащаб, за да може международната общност да поеме своята отговорност предвид глобалните нужди от презаселване; поради това призовава за бързо напредване по досието относно рамката на Съюза за презаселване с цел максимално увеличаване на влиянието на Съюза в тази област;
18. признава, че законните и безопасни пътища за мигрантите и бежанците са най-добрият начин за борба с контрабандата и трафика на хора, както и върховенството на закона, зачитането на демокрацията и въвеждането на ефективна система за убежище; припомня, че контрабандата на мигранти и трафикът на хора са различни явления, но че припокриването между двете е възможно, което води до риск престъпни групировки да превърнат бежанците и мигрантите в жертви на трафик и експлоатация, особено непридружените малолетни и непълнолетни лица и жените, които пътуват сами; отново потвърждава, че предприетите срещу трафика на хора мерки не следва да влияят негативно върху правата на жертвите на трафика на хора,

мигрантите, бежанците и лицата, нуждаещи се от международна закрила; изисква незабавно да се прекрати задържането на жертви на трафик на хора и деца;

19. отбелязва предложението на Комисията за създаване на рамка на Съюза за презаселване, но призовава за продължаване на работата на равнището на Съюза за изграждането и укрепването на законни канали, които да допълват презаселването; изисква от Комисията и от държавите членки да постигнат напредък по конкретни мерки, по-специално посредством програми за презаселване, хуманитарни визи или „синя карта“, даващи реална възможност за отваряне на законни и безопасни канали за мигрантите и бежанците, за да се сложи край на контрабандата на мигранти и трафика на хора и да се предотврати загубата на човешки животи по пътя към Европа; по-специално изразява убеждението, че следва да бъдат създадени законни канали за миграция за работниците, тъй като те представляват важна възможност за бъдещето на Съюза предвид огромните демографски и икономически предизвикателства, пред които е изправен; също така счита, че визовата политика на Съюза следва да се насърчава като инструмент за подобряване на възможностите за мобилност, межкултурен и научен обмен, както и за предлагане на повече възможности за обучение и образование за граждани на трети държави;
20. призовава на лицата, които бягат от конфликти и преследвания, да бъде гарантирана международна закрила, включително чрез задължителни програми за презаселване, на европейско и световно равнище, както и за разширяване на политиката на събиране на семейството и въвеждане на хармонизирани процедури за предоставяне на хуманитарни визи от консулствата и посолствата на държавите членки; призовава лицата, които имат право на международна закрила, да могат да се възползват от програми за закрила както в Европейския съюз, така и в районите им на произход, които да им дават възможност да живеят при достойни условия и които да отчитат нуждите на тези особено уязвими хора, и призовава Европейския Съюз да финансира механизми за закрила и полагане на грижи за уязвимите лица, за да се гарантира по-специално тяхната защита по време на цялото миграционно пътуване, по-конкретно чрез предоставянето на специални помещения за жените и децата;
21. призовава Комисията, в сътрудничество с държавите членки, да насърчава кампании за повишаване на осведомеността в държавите на произход и на транзитно преминаване относно рисковете, свързани с миграцията на малолетни и непълнолетни лица и експлоатацията от страна на организираната престъпност;
22. изтъква, че политиките на Съюза и фондовете за развитие трябва да позволяват създаването на условия за икономически растеж, намаляване на бедността и създаване на работни места в държавите на произход на мигрантите; изразява загриженост във връзка с нарастващата тенденция всяка политика на Европейския Съюз да бъде обвързвана със сътрудничеството в областта на граничния контрол, по-специално чрез споразумения за обратно приемане; изразява съжаление относно прехвърлянето на средства от инструментите за развитие към така наречените мерки за управление на миграцията; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да вземат под внимание кумулативния ефект от значителния брой връщания, заедно с връщанията от други държави, върху стабилността на държавата, в която се извършват тези връщания, и изразява загриженост във връзка с първия доклад за

напредъка на Комисията относно рамката за партньорство с трети държави, по-специално по отношение на Етиопия, в който се подчертават недостатъчните резултати в областта на връщането в тази държава, която наскоро обяви извънредно положение;

23. подчертава, че в рамките на своите дейности по обучение и обмен на най-добри практики с трети държави, Съюзът следва да се концентрира върху съответното международно и европейско законодателство и върху практиките в тази област, по-специално по отношение на основните права, достъпа до международна закрила, операциите за издирване и спасяване, както и подобряването на идентифицирането и подпомагането на лицата в уязвимо положение; счита, че това се отнася по-специално за обучението, свързани с управлението на границите, което съгласно международното право по никакъв начин не следва да се използва като инструмент, възпрепятстващ лица да напускат собствената си държава;
24. призовава всяко споразумение с трети държави да гарантира зачитането на правата на мигрантите в съответствие с международното право и независимо от техния статут и да насърчава приемането на подходящо законодателство, включително в областта на убежището, което означава по-специално, че нередовното влизане в дадена държава само по себе си не следва да бъде считано за мотив за задържане;
25. подчертава, че понятията за сигурни трети държави и за сигурни държави на произход не трябва да възпрепятстват индивидуалното разглеждане на молбите за предоставяне на убежище, както и че при всички положения мигрантите, които се нуждаят от международна закрила, трябва да могат да подадат заявление, което да бъде разгледано в съответствие с международното право; настоява те да имат достъп до механизъм за подаване на жалби и да се ползват от подходящи предпазни мерки по отношение на забраната за връщане; призовава за събирането на специализирана, подробна и редовно осъвременявана информация относно правата на хората, и по-специално на жените, децата, хората с увреждания и ЛГБТИ лица, в държавите на произход на търсещите убежище, включително в държавите, които се считат за сигурни; ето защо призовава за увеличаване на финансирането за обработка на молбите за убежище, по-специално в Гърция и Италия;
26. припомня позицията на Парламента, изразена в неговата резолюция от 12 април 2016 г., в която се изразява желание споразуменията на Съюза за обратно приемане да се предпочитат пред двустранните споразумения на държавите членки с трети държави; припомня неотдавнашното изготвяне на нов европейски документ относно връщанията и изтъква, че неговото признаване следва да бъде систематично насърчавано при всяко ново споразумение за обратно приемане;
27. призовава Комисията да си сътрудничи тясно с НПО и експерти, работещи в държавите на произход на търсещите убежище лица, за да се определят най-добрите начини за подпомагане на лицата и социалните групи в най-уязвимо положение;
28. призовава Комисията да си сътрудничи с НПО и експерти в държавите на произход на търсещите убежище лица с оглед намирането на най-добре функциониращите механизми и инструменти за избягване на конфликти;
29. призовава за най-голяма бдителност относно третирането на мигрантите, които са

били върнати в техните държави на произход или са изпратени в трета държава; счита, че във всеки диалог относно връщането и обратното приемане, по-специално в контекста на споразумения за обратно приемане, следва систематично да се включва въпросът за реинтеграцията и безопасното завръщане на мигрантите; подчертава, че те следва да получат гаранции за пълна безопасност и закрила срещу унижително и нечовешко третиране, включително в центровете за задържане, и че Съюзът трябва да подкрепя програми за реинтеграция; припомня, че никой не бива да бъде принудително изпращан или връщан в държави, в които съществува риск от заплаха за живота или свободата му, свързана с неговия произход, религия, националност, принадлежност към определена социална група или с политическите му мнения, риск от изтезание, унижително отнасяне и, в по-общ план, от нарушения на правата на човека, припомня, че колективното експулсиране и връщане са забранени по силата на международното право;

30. изразява подкрепата си спрямо отговорните лица в областта на външната политика и политиката на развитие в тяхната работа, с която гарантират, че върнатите лица биват правилно третирани и техният интегритет бива съхранен; призовава Комисията и държавите членки да разработят програми за придружаване, за да се гарантира, че в държавите на произход се осъществяват практически програми за подпомагане, състоящи се от мерки за професионално обучение и програми, имащи за цел изграждането на икономически структури, включително стартиращи и малки предприятия, както и програми за професионален и академичен обмен с държавите членки;
31. припомня значението на сътрудничеството с трети държави в борбата срещу контрабандата и трафика на хора, така че мрежите да бъдат прихващани на възможно най-високо равнище по-веригата; в тази връзка подчертава необходимостта от засилване на съдебното и полицейското сътрудничество с тези държави, с цел идентифициране и разбиване на мрежите; припомня освен това необходимостта от засилване на капацитета на тези държави, така че те да могат ефективно да преследват и наказват отговорните лица; поради това призовава за насърчаване на сътрудничеството между Съюза, държавите членки, Европол, Евроюст и съответните трети държави;
32. припомня, че мрежите на контрабандисти и трафиканти на хора използват пълноценно всички предоставени от интернет възможности, за да извършват престъпната си дейност, и че следователно е от съществено значение Съюзът да засили дейността си, по-специално в рамките на Европол и на звеното за сигнализиране на незаконно съдържание в интернет, както и сътрудничеството си с трети държави в това отношение;
33. припомня, че трафикантите могат да използват законните канали за миграция, за да прехвърлят жертвите си на европейска територия; счита, че критериите, които третите държави трябва да изпълнят преди всяко споразумение за либерализиране на визовия режим със Съюза, следва изрично да включват сътрудничеството на въпросните трети държави в областта на борбата с трафика на хора; призовава Комисията да отдели специално внимание на този проблем, както и на борбата с контрабандистите на хора, при всеки диалог в рамките на преговорите за такива споразумения;

34. Изтъква, че отношенията на Съюза с трети държави в областта на миграцията и предоставянето на убежище трябва да отговарят на изискванията за прозрачност, демократичен контрол и отчетност; призовава за оценка и бюджетен контрол на средствата, използвани в рамките на външните политики на Европейския съюз в областта на миграцията, и по-специално на процеса от Рабат, на процеса от Хартум, на споразумението между ЕС и Турция и на Извънредния доверителен фонд за Африка, с оглед на изпълнението, въздействието, последователността и съгласуваността на различните финансови инструменти в Европейския съюз в полза на трети държави; счита, че е от съществено значение да се получат уверения за надеждността и стабилността на съответните партньорски държави; призовава Европейската комисия да изисква по-голяма прозрачност при управлението на тези средства и изисква споразуменията на Съюза с трети държави, както и споразуменията, сключени между агенциите на Съюза и компетентните органи на тези държави да бъдат подлагани на демократичен контрол; изразява съжаление по-специално във връзка с липсата на парламентарен контрол върху външните дейности на Европейската агенция за гранична и брегова охрана и я призовава във връзка с това систематично да докладва на Европейския парламент относно своите работни договорености и съвместни операции с трети държави по въпроси, засягащи гражданското общество;
35. подчертава голямата солидарност и усилията, демонстрирани от Ливан и Йордания, които сами приемат около 1,7 милиона сирийски бежанци, за справянето с бежанската криза и призовава Европейския съюз да поднови своя ангажимент и финансова помощ за Агенция на ООН за подпомагане и строителство за палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), действаща в двете държави;
36. подчертава важността на провеждането на консултации с гражданското общество в рамките на всички външни политики на Съюза, като се обърне специално внимание на пълното участие, прозрачността и подходящото разпространение на информацията във всички политики и всички процеси, свързани с миграцията;
37. припомня, че промените, засягащи околната среда, без значение дали са причинени от изменението на климата, от природни бедствия, от промишлени вреди или от влошено състояние на околната среда, представляват все по-значим фактор за разселването на хора; счита, че с външната си дейност Съюзът следва да допринася за намаляване на уязвимостта на населението спрямо рисковете, свързани с околната среда, за предоставяне на помощ на разселените лица, които се намират под въздействието на промените в околната среда, както и за сътрудничество с трети държави в световен мащаб, за да отговори на предизвикателството на свързаните с околната среда миграционни движения; по-специално поради това призовава Съюза да предостави достатъчно средства на разположение на държавите, засегнати от изменението на климата, с цел да им помогне да се приспособят към последствията и да ограничат въздействието му; настоятелно призовава това да не бъде за сметка на традиционното сътрудничество за развитие, имащо за цел намаляването на бедността; призовава Съюза и държавите членки да поемат сериозно своята отговорност по отношение на проблема с изменението на климата и да пристъпят към изпълнение на Споразумението от Париж; и да се включат в дебата относно термините „климатични бежанци“ и „разселени лица по екологични причини“, с цел евентуално да предоставят правен статут и

международна закрила на лицата, които напускат родните си места поради причини, свързани с околната среда.

38. призовава Европейския съюз да окаже подкрепа за обучението на граничните контролни органи в съседни трети държави, по-специално тези, през които преминават основните миграционни потоци по пътя към Европа;
39. призовава Европейската служба за външна дейност да следва отговорна външна политика, която да търси решения на първопричините за миграцията.
40. призовава Европейския съюз да допринесе за подобряване на условията в лагерите за бежанци в Йордания и Ливан, които понастоящем посрещат повече от 1 800 000 бежанци;

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ
В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ**

Дата на приемане	8.12.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 26 -: 22 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jan Philipp Albrecht, Heinz K. Becker, Malin Björk, Caterina Chinnici, Ignazio Corrao, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Lorenzo Fontana, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Filiz Hyusmenova, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Claude Moraes, József Nagy, Péter Niedermüller, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Harald Vilimsky, Udo Voigt, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Marina Albiol Guzmán, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Pál Csáky, Daniel Dalton, Jean Lambert, Jeroen Lenaers, Angelika Mlinar, Morten Helveg Petersen, Salvatore Domenico Pogliese, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Maria Grapini, Karoline Graswander-Hainz, Esther Herranz García, Sabine Lösing

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ
ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ**

Дата на приемане	31.1.2017
Резултат от окончателното гласуване	+: 53 -: 16 0: 9
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Louis Aliot, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Victor Boșținaru, Klaus Buchner, Ignazio Corrao, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Georgios Eptideios, Raymond Finch, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Doru-Claudian Frunzuliță, Michael Gahler, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, György Hölvényi, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Stelios Kouloglou, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, Alex Mayer, David McAllister, Linda McAvan, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Kati Piri, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Elly Schlein, Alyn Smith, Jordi Solé, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Eleftherios Synadinos, László Tőkés, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Hilde Vautmans, Anders Primdahl Vistisen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Marina Albiol Guzmán, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Angel Dzhambazki, Mariya Gabriel, Mike Hookem, Antonio López-Istúriz White, Bernd Lucke, Norbert Neuser, Norica Nicolai, Urmas Paet, Soraya Post, Paul Rübig, Jasenko Selimovic, Igor Šoltes, Adam Szejnfeld, Mylène Troszczynski, Željana Zovko

**ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ
ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ**

53	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Charles Goerens, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Jasenko Selimovic, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans
EFDD	Ignazio Corrao
PPE	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Mariya Gabriel, Michael Gahler, György Hölvényi, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Ramona Nicole Mănescu, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, László Tőkés, Bogdan Brunon Wenta, Željana Zovko, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica
S&D	Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Victor Boștinaru, Andi Cristea, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Afzal Khan, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, Linda McAvan, Norbert Neuser, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Kati Piri, Soraya Post, Elly Schlein, Elena Valenciano
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Heidi Hautala, Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Alyn Smith, Jordi Solé, Igor Šoltés

16	-
ECR	Amjad Bashir, Bas Belder, Angel Dzhambazki, Anna Elzbieta Fotyga, Bernd Lucke, Anders Primdahl Vistisen
EFDD	Raymond Finch, Mike Hookem
ENF	Louis Aliot, Mario Borghezio, Mylène Troszczynski
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Javier Couso Permuy
NI	Georgios Epitideios, Janusz Korwin-Mikke, Eleftherios Synadinos

9	0
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa
PPE	Arnaud Danjean, Tunne Kelam, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Jacek Saryusz-Wolski, Anna Záborská

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“